

Meriläinen kanteli kirkkoyhdistykseen liittymisestä

Reino Meriläinen on kannelut Perniön kunnanvaltuuston päätöksestä liittyä jäseneksi yhdistykseen, joka osti Teijon kirkon ja hautausmaan.

Kantelussa Meriläinen pitää kuntalain vastaisena kunnan jäsenyyttä yhdistyksessä, joka ylläpitää kirkkoa ja hautausmaata.

Reino Meriläinen on Meri-Teijon entinen omistaja, mutta myös konkurssipesän velkoja. Omaisuudenhoitoyhtiön Arsenal myi kirkon yhdistykselle

7.000 markalla.

Perniön kunnanhallitus katsoo vastineessaan muun muassa, että kunta on liittynyt jäseneksi yleishyödylliseen yhdis-

tykseen, jonka tarkoitus ei ole liiketaloudellinen toiminta, vaan turvata kirkon ja hautausmaan olemassaolo.

PSL 19.3.1998

Teijon kirkon kauppa kumoutui käräjäoikeudessa

PSL 17.6.1998

Salon käräjäoikeus kumosi maanantaina Teijon kirkosta ja hautausmaasta tehdyn kaupan. Käräjäoikeuden päätöksen mukaan Meri-Teijon konkurssipesän olisi pitänyt myydä kaikki sille kuuluva omaisuus mahdollisimman korkeaan hintaan.

Konkurssipesä myi kirkon ja hautausmaan tammikuussa Teijon kirkkoyhdistykselle, jossa ovat mukana muun muassa Perniön kunta, seurakunta, Teijon alueen kyläyhdistys sekä kotiseutuyhdistys. Kaupahinta oli 7000 markkaa.

Kaupan vei oikeuteen Meri-Teijo Oy:n entinen omistaja Reino Meriläinen, jonka lähipiiristä oli tehty velkojainkokoukselle 70000 markan tarjous kirkosta ja hautausmaasta.

Velkojainkokous piti tarjous-

ta liian myöhään tulleen ja hyväksyi kirkkoyhdistyksen tarjouksen. Päätös tehtiin omaisuudenhoitoyhtiö Arsenalin äänin.

Salon käräjäoikeus kallistui omassa päätöksessään Reino Meriläisen kannalle. Oikeuden päätös palauttaa kirkkoasian takaisin lähtöruutuun, ellei Arsenal valita käräjäoikeuden päätöksestä korkeampiin oikeusasteisiin.

“Yhdistykseltä putoaa pohja pois”

Teijon kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja, arkkitehti Hannu Paunila toteaa käräjäoikeuden päätöksestä yksinkertaisesti, että “nyt putoaa pohja pois koko yhdistyksen toiminnasta”. Hän muistuttaa silti, että ennen mihinkään toimiin ryhty-

mistä on rauhassa katsottava, miten asiassa olisi syytä edetä.

Paunila harmittelee kuitenkin teijolaisten puolen vuoden intensiivistä työtä, joka nyt menee ainakin suurelta osin hukkaan. Hänen mukaansa alueen ihmisillä on myös syvä huoli kirkon tulevaisuudesta.

– Tässä puhutaan vain kirkosta, mutta tärkeämpää on kaikki toiminta, joka siihen liittyy, etupäässä tietysti hautaus. Voi vain kuvitella, mitä ajattelevat ne lapset, joiden isä tai äiti on haudattu Teijon hautausmaahan. Miten mahdollinen yksityinen taho jaksaa tai pystyy huolehtimaan hautausmaasta, hän kysyy.

Hannu Paunila ihmettelee, eikö käräjäoikeuden tuomareiden ole lainkaan mahdollista soveltaa omaa talonpoikaisjärkeään päätöksissä, joissa pu-

hutaan muistakin kuin rahallista arvoista. Hänelle on syntynyt päätöksestä myös kaksi hankalaa kysymystä.

– Voidaanko Meriläisen ja hänen taustatahojensa tarjousta pitää todellisena tarjouksena vai oliko se harkittua kiusantekoa? Tässä tapauksessa, kun konkurssilainsäädäntö on uusi, olisi ollut mielenkiintoista testauttaa asia toisin päin ylemmissä oikeusasteissa. Olisiko Meriläinen valittanut uudelleen?

– Konkurssihallinto ja Arsenal ovat yhteiskunnan hallussa olevia organisaatioita. Onko todella niin, ettei löydy tapaa hoitaa yhteistä omaisuutta sellaiselle yhteisölle, jonka voidaan kuvitella huolehtivan omaisuudesta ja toimivan myös kestävältä pohjalta, Paunila kysyy.